Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 249

D Hoꝝ ꝛ alioꝝ pfecto artuũ ſenſuũq; mot⁹
geſt⁹ ꝛ vſus cũ apparuerit modeſt⁹ toti⁹ ex
pers inſolẽtie atq; laſciuie. tũ leuitatis. tũ
ignauie alien⁹. eq̃tati ãt accomod⁹. pieta-
ti officioſus. pulcritudo aĩe palã erit. ſi tñ
nõ ſit ĩ ſpũ ei⁹ dol⁹. Põt ei fieri vt ſimulẽt
oĩa hec. ꝛ ñ ex abũdantia cordis talit̃ mo
ueant̃. Et vt mag̃ eluceat is aĩe decoꝛ. ip̃z
ſi placet honeſtũ in q̃ hũc locãdũ cẽſuim⁹
diffiniat̃ mẽtis ĩgenuitas ſollicita ſeruare
cũ ꝯſcia bona fame integritatẽ. Ul' iuxta
apl'm pũidere bona nõ tm̃ corã dõ: ſꝫ etiã
corã hoĩb;. Btã mẽs q̃ h̃ ſe ĩduit caſtimo
nie dec⁹. ꝛ q̃ndã veluti celeſt̃ ĩnocẽtie can
didatũ p quẽ ſibi vẽdicet gl'ioſam ꝯformi
tatẽ. nõ mũdi: ſꝫ v̄bi. de q̃ legit̃ q̃ ſit cãdoꝛ
R vite eterne. ſplẽdoꝛ ꝛ figura ſubẽ dei. ¶ Ex
h̃ iã gradu audet q̃ hmõi eſt cogitare d̃ nu
ptijs. Quid ni audiãt eo ſe nubilẽ q̃ ſil'ez
cernẽs. Nõ terret celſitudo quã ſociat ſil'i
tudo. Amoꝛ ꝯciliat. pfeſſio maritat. Pro-
feſſiõis forma hec ẽ. Juraui ꝛ ſtatui cuſto
dire iudicia iuſticie tue. Hanc ſecuti apl'i
aiebãt. Ecce nos reliq̃m⁹ omĩa ꝛ ſecuti ſu
mus te. Sil'e ẽ illd̃ qd̃ ĩ carnali q̃dẽ dictũ
xp̃i ꝛ eccl'ie ꝯnubiũ ſpiritale ſignauit. ppt̃
h̃ relinq̃t hõ p̃rẽm ſuũ ꝛ m̃rem ſuã ꝛ adhe
rebit vxoꝛi ſue. ꝛ erũt duo ĩ carne vna. Et
ap d̃ pphãꝫ gl'iatio maritate. Mihi ãt ad
herere dõ bonũ ẽ: ponere ĩ dño dõ ſpẽ me
am. Ergo quã vider̃ aĩaꝫ relict̃ oĩb; v̄bo
vot̃ oĩb; adherere. v̄bo viuere. v̄bo ſe r̃ge
re. d̃ v̄bo ꝯcipe qd̃ pariat v̄bo. q̃ poſſit di
cere. mihi viuere xp̃s ẽ. ꝛ moꝛi lucꝝ. puta
ꝯiugẽ v̄boq; maritatã. Cõfidit ĩ ea coꝛ vi
ri ſui. ſciẽs fidelẽ q̃ p̃ ſe oĩa ſpꝛeuerit: omĩa
arbitret̃ vt ſtercoꝛa vt ſibi lucrifaciat. Ta
lẽ nouerat de q̃ dicebat. Uas electiõis eſt
mihi iſte. Proꝛſus pia m̃r ꝛ fidel' viro ſuo
aĩa pauli: cũ diceꝛ. filioli mei q̃s iteꝝ par
S turio donec foꝛmet̃ xp̃s ĩ vob. ¶ Sꝫ attẽ-
de in ſpũali m̃rimonio duo eſſe genera pa
riẽdi. ꝛ ex h̃ etiã diuerſas ſoboles ſꝫ nõ ad
uerſas. cũ ſancte m̃res aut p̄dicãdo aĩas.
aut meditãdo ĩtelligẽtias pariunt ſpirita
les. Jn h̃ vltio genere ĩterdũ excedit̃ et ſe-
cedit̃ etiã a coꝛpoꝛeis ſenſib;. vt ſeſe ñ ſen-
tiat q̃ v̄bũ ſentit. Hoc fit cũ mẽs ĩeffabili
v̄bi illecta dulcedine: qd̃ãmõ ſe ſibi furat̃
ĩmo rapit̃ atq; elabit̃ a ſeip̃a vt v̄bo fruat̃
Alit̃ ſane afficit̃ mẽs fructificãs v̄bo: ali
ter fruẽs v̄bo. Jllic ſollicitat neceſſitas p-
ximi. hic ĩuitat ſuauitas v̄bi. Et q̃dẽ leta
in ple m̃r: ſꝫ ĩ amplexib; ſpõſi letioꝛ. Cara
pignoꝛa filioꝝ: ſꝫ oſcula pl⁹ delectãt. Bo-
nũ eſt ſaluare ml'tos. excedere ãt ꝛ cũ v̄bo
eſſe ml'to iocũdi⁹. At q̃ñ h̃ aut q̃diu hoc?
Dulce ꝯmerciũ. ſꝫ bꝛeue momẽtũ. ꝛ expe-
rimẽtũ raꝝ. h̃ eſt qd̃ ſupꝛa p⁹ alia memini
me dixiſſe q̃rere vtiq; aĩaꝫ v̄bũ q̃ fruat̃ ad
T iocũditatẽ. Pergat q̃s foꝛſitã q̃rere. aĩme
etiã v̄bo frui q̃d ſit r̃ñdebo. Querat poti⁹
exptũ a q̃ id q̃rat. Aut ſi ꝛ mihi expiri da-
ret̃: putas me poſſe eloq̃ qd̃ ĩeffabile ẽ. Au
di exptũ. ſiue (inq̃t) mẽte excedim⁹. deo. ſi-
ue ſobꝛij ſum⁹. vob. h̃ eſt. Alid̃ mihi cũ ſo
dõ ſolo arbitro dõ. Alid̃ vobiſcũ mihi. Jl
lud licuit expiri. ſꝫ mĩme loq̃. in h̃ ita cõde
ſcẽdẽdo vob. vt ꝛ ego dicere ꝛ vos capere
valeat̃. O q̃ſq̃s curioſus es ſcire q̃d ſit h̃
v̄bo frui. para illi nõ aurẽ: ſꝫ mẽtẽ. Nõ do
cet h̃ lingua: ſꝫ docꝫ gr̃a. Abſcõdit̃ a ſapiẽ
tib; ꝛ pꝛudẽtib; ꝛ reuelat̃ puul'. Mag̃ fra
tres mag̃ ꝛ ſublimis virt⁹ hũilitas: q̃ pme
ret̃ qd̃ ñ docet̃. digna adipiſci qd̃ nõ valet
addiſci. digna a v̄bo ꝛ d̃ verbo ꝯcipe qd̃
ſuis ip̃a verbis explicare ñ p̃t. Cur h̃. ñ qꝛ
ſic meritũ: ſꝫ qꝛ ſic placitũ coꝛaꝫ p̃re verbi
ſpõſi aĩe ihũ xp̃i dñi nr̃i q̃ ẽ ſup omĩa de⁹
bñdictus in ſecula ſe. Amen.

Sermo. lxxxvi.

Non eſt qd̃ a me
n iã q̃rat̃ cur q̃rat aĩa verbũ. ſat̃ ſu V
perq; id ĩtimatũ ſup̄. Age pſeq̃mur reliq̃
p̄ñtis capl'i: dũtaxat q̃ ad moꝛes ſpectant.
Ubi p̄mũ nũc aduerte ſpõſe verecũdiã q̃
neſcio an q̃cq̃ gr̃i⁹ aduerti ĩ moꝛib; hoĩm
q̃at. Hãc p̄mo oĩm libꝫ qd̃ãmõ ĩ manib;
ſumereꝛ q̃i ſpecioſũ q̃ndã floꝛẽ decerpe lo
co: nr̃iſq; apponere adoleſcẽtib;. Nõ qꝛ ñ
ſit ꝛ ĩ pfectioꝛi etate oĩ ſtudio retinẽda: q̃ ẽ
certe oĩm oꝛnat⁹ etatũ. ſꝫ q; tenere gr̃a vere
cũdie ĩ tenerioꝛi etate ãpli⁹ pulcriuſq; eni
teat. Quid amabili⁹ verecũdo adoleſcẽte:
q̃ pulcra hec ꝛ q̃ ſplẽdida gẽma moꝝ ĩ vi
ta ꝛ vultu adoleſcent̃. q̃ vera ꝛ mĩme du
bia bone nũcia ſpei: bone ĩdol' index. Uir
ga diſcipline ẽ illi: q̃ pudẽdis affectib; ĩm
minẽs lubꝛice etat̃ mot⁹: act⁹q; leues co-
erceat: ꝯp̄mat inſolẽtes. Quid ita turpilo
q̃ij ꝛ oĩs d̃inceps turpitudĩs fugitãs. ſo-
roꝛ ꝯtinẽtie eſt. Nullũ eq̃ mãifeſte ĩdiciũ
colũbine ſimplicitatis. ꝛ ideo etiaꝫ teſtis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0249
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt